Κριτική στο βιβλίο «’’Εγκεφαλικός θάνατος’’ και Μεταμοσχεύσεις Οργάνων» (ιατρική και φιλοσοφική θεώρηση) (Αθανάσιος Β. Αβραμίδης, Καθηγητής Ιατρικής)

Date : 7 Οκτωβρίου, 2008

3η έκδοση, Εκδ. «Αγιοτόκος Καππαδοκία», 2008. Σελίδες 197

Ο κ. Κ. Καρακατσάνης είναι καθ. Πυρηνικής Φυσικής τής Ιατρικής Σχολής στο Α.Π.Θ. Ενδιατρίβει δε συστηματικώς από 28/ετίας στο θέμα τού λεγομένου «εγκεφαλικού θανάτου», ανασκοπών συστηματικώς την διεθνή βιβλιογραφία επί του θέματος. Αντιμετωπίζει, μάλιστα, το θέμα με απόλυτη υπευθυνότητα. Γι’ αυτό και έθεσε την μελέτη του αυτή υπό την κρίση δέκα ειδημόνων καθηγητών τού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οι οποίοι, όπως αναφέρει στη δεύτερη έκδοσή της, με τις «εύστοχες παρατηρήσεις τους» βοήθησαν στην αρτιότερη ολοκλήρωσή της. Την 2η εκείνη έκδοση, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας τής Ελλάδος (Ι.Σ.Ε.Ε.) την χαρακτήρισε ως «ιδιαιτέρως προσεκτικήν και επιμελημένην βιβλιογραφικήν εργασίαν», κατά τα όσα ανέφερε μεταξύ πολλών αντικρουόμενων απόψεων ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κυρός Χριστόδουλος, προλογίζων την «Ημερίδα για τον εγκεφαλικό θάνατο προς ιατρούς», στις 15.2.2003, την οποία οργάνωσε η Επιτροπή Βιοηθικής τής Ι.Σ.Ε.Ε. στο Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας.
Με την τωρινή 3η αυτή έκδοση, πλήρως αναθεωρημένη, εμβαθύνει ακόμη περισσότερο -επί των διαφόρων πτυχών τού θέματος, βάσει και της πλέον σύγχρονης διεθνούς βιβλιογραφίας. Δια της οποίας ισχυροποιούνται ακόμη περισσότερο τα συμπεράσματά του περί του ότι: «ο χαρακτηριζόμενος ως εγκεφαλικός θάνατος εισήχθη το 1968 από την επιτροπή τού Πανεπιστημίου τού Χάρβαρντ, ως ένα χρησιμοθηρικό κατασκεύασμα», χωρίς την απαιτουμένη ανάλογη ερευνητική επιστημονική κατοχύρωση.
«Επιχειρήθηκε έτσι, για πρώτη φορά στην ιστορία, η αντικατάσταση της εννοίας ενός βιολογικού φαινομένου —του θανάτου— με τον «εγκεφαλικό θάνατο», ένα δηλαδή «επιστημονικό κατασκεύασμα» προς εξυπηρέτηση σκοπιμοτήτων: «Την εξοικονόμηση κλινών στις Μονάδες Εντατικής θεραπείας, και την απόκτηση οργάνων για μεταμοσχεύσεις». Η τοποθέτηση του κ. Καρακατσάνη επί του θέματος είναι σαφής, και αποδεικνύεται με πληθώρα επιστημονικών επιχειρημάτων εκ της βιβλιογραφίας.
Ασχολείται στην 3η αυτή έκδοση: 1) Με τα κριτήρια για τη διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου» στους ενήλικες και στα παιδιά. 2) Με την παθολογική φυσιολογία τού «εγκεφαλικού θανάτου» και τα παθολόγο-ανατομικά ευρήματα στους «εγκεφαλικώς νεκρούς» ασθενείς. 3) Με τις επιβεβαιωτικές δοκιμασίες για τη

διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου», αλλά και με τις δυσχέρειες στη διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου». 4) Παρουσιάζει τα προβλήματα για την κλινική διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου». 5) Αναπτύσσει τις ενστάσεις στην έννοια του «εγκεφαλικού θανάτου». 6) Εκθέτει αναλυτικώς τις διολισθήσεις μετά την καθιέρωση της εννοίας τού «εγκεφαλικού θανάτου», και ολοκληρώνει με το κεφ. 7) Μεταμοσχεύσεις ανθρωπίνων οργάνων και «εγκεφαλικός θάνατος».

Εξετίμησα πολλαπλώς την εργασία του κ. Καρακατσάνη, έχοντας μάλιστα χρησιμοποιήσει τις δυο πρώτες εκδόσεις τής λίαν αξιόπιστης και πλήρως τεκμηριωμένης αυτής μελέτης του, κατά την συγγραφή των βιβλίων μου: α) Μεταμοσχεύσεις, προβληματισμοί και διλήμματα, και β) Μεταμοσχεύσεις και Εκκλησία (έκδ. «ΤΗΝΟΣ», 2002, 2007), όπως και σε άρθρα μου. Το συνιστώ δε εκθύμως σε κάθε ενδιαφερόμενο για τις μεταμοσχεύσεις, ιδιαιτέρως δε τον ιατρό, αλλά και τον άνθρωπο γενικώς της επιστήμης, τον κληρικό επίσης, διότι και ο κληρικός θα μπορέσει να βρει απαντήσεις σε πολλά από τα ερωτήματά του, ώστε να αποφεύγονται και λάθη. Τέτοια δε, δυστυχώς, γίνονται πολλά

Το βιβλίο αυτό του κ. Καρακατσάνη προβαίνει και σε φιλοσοφικές και εκκλησιαστικές ή πνευματικές προεκτάσεις, στις οποίες όμως αποφεύγω να υπεισέλθω, περιοριζόμενος στην ιατρική θεώρηση του θέματος και μόνον, διότι υπάρχουν πολλοί αρμοδιότεροι εμού. Και θα ήταν άπρεπο να διαπράξω μία «εισπήδηση», αδόκιμη μάλλον, σε τέτοιας φύσεως θέματα.

(*Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος» 15/8/2008*)